

BOIRA

Lluïsa Cunillé

Lectura

Sala Petita
24/10/17

#boiraTNC
#epicentrecunillé
#TNCdetothom

+16 anys

Direcció

Xavier Pujolràs

Escenografia,
il·luminació i vestuari
Equips tècnics del TNC

Producció

**Teatre Nacional
de Catalunya**

Durada

1 h i 10 minuts

REPARTIMENT

Ella

Mercè Aránega

Veí

Ricard Borràs

Viatgera

Montse Germán

Ella

Lluís Soler

Fill

Sergi Torrecilla

Boira és Premi Frederic Roda de teatre,
edició 2014.

La història recent del país innominat on viuen aquests personatges, com la de tot Europa, està coberta de boira. Una boira espessa que oculta alguns aspectes i distorsiona la interpretació de tot un període, per oferir múltiples versions o variacions d'un mateix relat on la veritat esdevé moneda de canvi. La boira es consolida com a metàfora de la confusió i també de la coartada moral. Els personatges fan —i es fan— totes les trampes que poden per sobreviure, emparats pel desordre imperant i per un clima general d'impune immoralitat. El fet que Ell i Ella donin pràcticament la mateixa versió dels fets de la seva vida conjunta, com si es tractés d'una versió oficial, indica fins a quin punt han hagut de (re)construir-se a si mateixos per mostrar-se al món d'una manera coherent, i forjar-se així una identitat explicable que eludeixi el caos i el dolor de les seves vivències; estan mime-titzats a força de rutina i convivència i, per la lluita conjunta contra la decepció i la desmemòria. D'altra banda, la Viatgera, dona fatal i misteriosa que exerceix un fort magnetisme sobre tots els personatges, els subministrerà informacions dosificades i sovint contradictòries, i acabarà deixant el seu destí en mans del Fill.

«El comunisme ens va expulsar a tots de les nostres vides i el capitalisme ens acabarà expulsant a tots del món», diu Ella. I és precisament Ella, la mestressa de la casa, exfotògrafa inquieta confinada ara a l'espai domèstic a causa d'una malaltia crònica, qui, ancorada en el passat, esdevé la immòbil dipositària de les il·lusions estroncades dels seus parents i conciutadans.

Ana Prieto Nadal, «Pròleg» a *Boira*, de Lluïsa Cunillé.
Comanegra, 2014.